Megjelenik: havonta XXVI. évfolyam 6. szám

AdventInfo

A Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja 2024. június 29.

Középpontban Krisztus, fókuszban a misszió

A Magyar Unió XVIII. Uniókonferenciája

Fotók: Gutveiler Media

Miként arról május utolsó hetében egy elektronikus körlevélben beszámoltunk, a Magyar Unió XVIII. Uniókonferenciája 2024. május 26-án megtartotta rendes ülését Budapesten, a Székely Bertalan utcai kápolnában.

A Transzeurópai Divíziót Danel Duda divízióelnök, Csizmadia Róbert divíziótitkár és Ian Sweeney (a divízió elnökségének tagja) képviselte, valamint jelen volt dr. Gáspár Róbert, a TED Bizottságának tagja.

A konferenciai küldöttek beszámolókat fogadtak el, újraválasztották a Magyar Unió elnökségét és megválasztották az Unióbizottság tagjait a következő 5 éves ciklusra (2024–2029), valamint elfogadták az unió 5 éves stratégiai tervét, melynek jelmondata: Középpontban Krisztus, fókuszban a misszió.

A konferencia által **újraválasztott elnökség** tagjai a következő személyek: Ócsai Tamás (unióelnök), Fenyvesi Péter Pál (uniótitkár), dr. Zolyomi Renáta Edit (uniókincstárnok).

Az **Unióbizottság** további tagjai: Hegyes-Horváth Géza (TET elnök, Kalocsai Tamás (DET elnök), Bodolai Zoltán (TET lelkész), Árvai Péter (TET), Balázs László (DET), Deckelmann-né Liebhardt Éva (DET), Hegyes Csaba (TET), Kiss Szilveszter (DET), Polgárné Papp Katalin (TET), Ráczné Hamerszki Judit (TET), dr. Rajki Dávid (DET), Tajti Enikő (DET).

Az **Alkotmány- és Alapszabály-előkészítő Bizottság** tagjai: Fenyvesi Péter Pál (uniótitkár, bizottsági elnök), Csizmadia Róbert (TED titkár), Dankó Ferenc (TET titkár), Tóth Szilárd (DET titkár), Kiss Henrietta, Kormosné dr. Döbrei Zsuzsa és dr. Rákóczi Attila.

Isten áldását kérjük a Magyar Unió tisztviselőire és az Unióbizottság tagjaira. Kérjük a testvéri közösséget, imádságban hordozzuk a vezető testvérek életét és szolgálatát!

Kommunikációs Osztály

Az újonnan megválasztott Unióbizottság tagjai, házastársukkal

Az ünnepélyes beiktató istentisztelet rövid krónikája

A Magyar Unió XVIII. Uniókonferenciáján megválasztott tisztviselők ünnepélyes beiktatására 2024. június 1-jén került sor az ELTE Lágymányosi Kampuszának aulájában, mintegy 800 fős, az ország különböző gyülekezeteiből összesereglett testvéri közösség jelenlétében.

Az Istent dicsőítő szolgálatokat és a gyermektörténetet az igehirdetés követte, melyben Ócsai Tamás, egyházunk újraválasztott elnöke nyitotta meg Isten Igéjét. Szolgálatában a hármas angyali üzenet első angyalának üzenetét elemezve (Jel 14:6–7) gyakorlati példák segítségével világított rá, mit is jelent megvalósítani a választókonferencia küldöttei által megszavazott jelmondatot: Középpontban Krisztus, fókuszban a misszió. Hiszen Isten ítéletének kitöltetése és Krisztus közeli, második visszajövetele előtt úgy hirdethetjük az evangéliumot a legeredményesebben, ha nem csupán szóval és korunk modern technikai eszközeinek a segítségével osztjuk meg Isten megtérésre hívó üzenetét, hanem ha egyénileg és közösségileg is hiteles, gyakorlati keresztény életet élve, a személyes életünkkel és példánkkal szemléltetjük, mit is jelent az igaz istenfélelem, Isten dicsőítése és imádata. Ha így mutatjuk be Isten kegyelmét és szeretetét a világnak, és elmondjuk, mi mindent tett értünk üdvösségünk érdekében, akkor üzenetünkben erő lesz, és Isten Lelke munkája nyomán megtermi gyümölcsét, Isten dicsőségére.

Az igehirdetést követően Fenyvesi Péter Pál uniótitkár először megköszönte a leköszönő unióbizottsági tagok, Hites Gábor, Szőllősyné Nagy Annamária, dr. Nagy Gábor, Nagy Imre és Pörneki Attila szolgálatát. Ezt követte a megválasztott tisztviselők bemutatása és köszöntése, amelyet a két egyházterület elnöke, Hegyes-Horváth Géza és Kalocsai Tamás végzett.

Az ünnepélyes beiktató istentiszteletet a zenekari szolgálattal kísért összevont kórus és az ifjúsági kórus szolgálatai tették még áldásosabbá.

KiVi

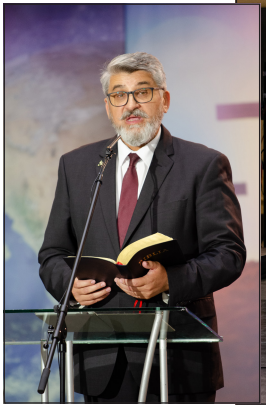

Fotók: Kiss Máté Levente

Emeljük magasra Krisztust életünkkel!

A Magyar Unió újraválasztott elnökségének tagjait kérdeztük meglátásaikról és a következő ötéves ciklusra kitűzött terveikről

Ócsai Tamás
uniótitkár

– A Magyar Unió XVIII. Uniókonferenciájának küldöttei a 15 éves vezetői szolgálatodat most egy újabb öt évvel meghosszabbítva, újraválasztottak az unió elnökévé. Hogyan fogadtad a döntést? Számítottál-e rá egyáltalán, vagy már szívesen átadtad volna másnak a stafétát? Milyen szívvel vállalod az újabb öt évre szóló vezetés terhét?
– Többször elmondtam különböző fórumokon, lelkipásztorként kaptam elhívást Istentől, amit megerősített az egyház. Ez az első. Az a tény, hogy ezen felül többször megbízatást kaptam vezetői szolgálattal, hihetetlen megtiszteltetés és kiváltság. Ha úgy ítéli meg a közösség, hogy vezetőként tudok valamit hozzátenni az egyház küldetésének betöltéséhez, örömmel végzem, amíg Isten erőt ad ehhez a szolgálathoz. Lelkesítő, hogy ebben a szolgálatban mind a testvéri közösség, mind pedig a családom rendkívüli módon támogatott eddig is, és az a reménységem, hogy ezután is megtapasztalom ezt. Mindenekfelett pedig az Istentől jövő erőre és józan bölcsességre van szükségem ezután is.

– Amikor öt évvel ezelőtt vállaltad ezt a megbízatást, még senki sem számított olyan viszontagságos körülményekre, mint amilyenekben (Covid-járvány, energiaválság, háborús helyzet) az elmúlt időszakban végül részünk volt. Visszatekintve ezekre az évekre, hogyan élted meg ezt az időszakot a vezetői szolgálatodban? Véleményed szerint hogyan hatott mindez az egyház életére, és mi jelentette a legnagyobb kihívást?
– Ahogy az elnöki beszámolómban is utaltam rá, nagyszerű tervünk volt az öt évre, hogy melyek lesznek a feladataink, milyen eszközökkel szeretnénk azt végrehajtani. Úgy éreztem magam, mint Pál apostol és útitársai a második misszióút alkalmával, amikor jó tervekkel elindultak, de Isten Lelke más feladatot adott nekik, így jutottak el Európába. Az elmúlt évek történései szinte mindent felforgattak személyes életünkben, a társadalom és az egyház életében egyaránt, ezért át kellett értékelni a szolgálat lehetőségeit, eszközeit. Voltak, akik meglátták benne az új lehetőséget a kihívások között a szolgálatra, másokat elkedvetlenített és passzivitásba taszított.

– A rendkívül szélsőséges események dacára melyek voltak azok a történések, amelyekre kifejezetten eredményként tekintesz a Magyar Unió életében? Volt-e olyan esemény vagy pillanat, ami különösen kedves emlék marad számodra?
– Munkatársaink, gyülekezeteink jó része hihetetlen érzékkel találta meg, hogy adventista elődeinkhez hasonlóan a kor technikai vívmányait és társadalmi szükségleteit hogyan lehet az evangélium szolgálatába állítani. Az egyház 160 évvel ezelőtti elindulása idején ez a könyvnyomtatás és az intézmények alapítása volt. Most a kommunikációs lehetőségek hihetetlen kiszélesedése és forradalma, valamint a szociális, oktatási intézmények működtetése iránti társadalmi igényre adott válaszokban találtuk meg a szolgálatunk lehetőségét. Számomra talán a legszebbek azok a pillanatok voltak, amikor a teljes bezártság mellett naponta egy-egy lelkesítő kis videóval, Facebook-poszttal jelentkeztünk, mindannyian a saját otthonunkból, segítve testvéreinket abban, hogy még a tragédiák közepette is meglássák Isten mindenható jelenlétét és gondoskodását.

– Melyek lesznek a most megkezdett ciklus legfontosabb célkitűzései szolgálatodban?
– Nagyon sok feladat vár ránk most is. Vannak terveink, de tanulva a múltból, készen kell állnunk most is arra, hogy Isten némely ajtókat megnyit számunkra, míg másokat bezár. A ciklus elején jelenleg úgy tűnik, két fókuszterület lesz számunkra: a hagyományokon nyugvó adventista identitásunkat szeretnénk Krisztus-központúvá tenni, valamint a misszió lehetőségeinek jobb kihasználása lesz a feladatunk. Ebben szeretném segíteni a munkatársaimat és a közösséget.

– Hogy látod, mik lehetnek az elkövetkezendő öt év legnagyobb kihívásai?
– Egyrészt az egyház létezésének 160 éve után elkezdett egy formai vallásosság is kialakulni. Erre ráerősített a világjárvány is, amikor „elég volt” otthon bekapcsolni a számítógépet, TV-t, hogy „részt vegyünk” az istentiszteleteken. Sok gyülekezetben leült a missziómunka is, nincsen lelkesedés a másokért való szolgálat iránt. Másrészt pedig az az egyre szélesebb körűvé váló szolgálat, amit az egyház az intézményein keresztül végez, más vezetési módszereket, eszközöket igényel. Ezek megtalálása és működtetése (vezetők kiválasztása, szabályozási környezet fejlesztése, együttműködési rendszerek bővítése stb.) a legfontosabb konkrét feladataink közé tartozik.

– Milyennek szeretnéd látni a Magyar Uniót – az intézményekkel, az osztályokkal és a gyülekezetekkel együtt – öt év múlva?
– Másokkal értelmes módon együttműködő, társadalom felé nyitott, mindenki számára biztonságot nyújtó, lelkileg kiegyensúlyozott, befogadó közösségben szeretnék élni. Olyan egyházban, ami EGY-HÁZ: mindenki azon a helyen, ahová Isten állította, azzal a feladatkörrel, amivel az egyház megbízta, együtt végezzük lelkesen a szolgálatunkat: Krisztus testének építését.

– Hogyan segíthetjük a munkádat?
– Hiszek a párbeszédben: Istennel és egymással.

– Mit üzensz az *AdventInfo* olvasóinak?
– Köszönöm az olvasóknak, hogy olvassák, továbbra is tegyék, mert mások szolgálata bennünket is lelkesíthet. Imádkozzunk azokért a kezdeményezésekért, amelyekről olvashatunk, hogy Isten tegye áldottá az egyház szolgálatát, hogy Krisztust magasra emelhessük életünkkel.

Fenyvesi Péter Pál
uniótitkár

– A Magyar Unió XVIII. Uniókonferenciájának küldöttei a legutóbbi, 3 éves vezetői szolgálatodat most egy újabb öt évvel meghosszabbítva, újraválasztottak az unió titkárává. Hogyan fogadtad a döntést? Számítottál-e rá egyáltalán, vagy szívesen átadtad volna másnak a stafétát? Milyen szívvel vállalod az újabb öt évre szóló vezetés terhét?
– Engem eddig csak egyházterületi konferenciák választottak meg, 1999-ben és 2002-ben a Tiszavidéki Egyházterület kincstárnokává, azonban 2004-ben az unió

kincstárnokává és három évvel ezelőtt uniótitkárrá az Unióbizottság. Ismerem a különbséget, még akkor is, ha alapvetően a meghatalmazásban, „jogi” értelemben nincs eltérés, mégis más, amikor a közösség küldöttjei állnak egy döntés mögött. Engem nagyon meglepett a magas támogatottság, amellyel a testvérek bizalmat szavaztak nekem, ill. mind a hármunknak. Ez jóleső érzés és sok erőt ad, hogy a rengeteg kihívás, kritika és teher közepette, mégis egy egész közösséget tudhatunk a hátunk mögött. Ahogy sokan tudják, én már „számoltam a napokat”, hiszen Csizmadia Róbert testvér divízióhoz távozását követően én csak ideiglenesen vállaltam a szolgálatot, ráadásul két gyülekezet pásztorolása mellett. Ezt így nagyon megterhelőnek éltem meg, ezért azt terveztem, hogy teljesen visszatérek a körzetembe. Ilyen irányú bizalmat azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni, sőt, ezt Isten megbízásának veszem, amire nekem a szeretetből jövő engedelmesség az egyetlen lehetséges válasz. Ez persze részben változást jelent majd a körzetemben, de nem hagyom el őket sem, hiszen engedélyt kaptam, hogy támogató lelkészként szolgáljak közöttük is.

– Amikor három évvel ezelőtt vállaltad ezt a megbízatást, még senki sem számított olyan viszontagságos körülményekre, mint amilyenekben (Covid-járvány, energiaválság, háborús helyzet) az elmúlt időszakban végül részünk volt. Visszatekintve ezekre az évekre, hogyan élted meg ezt az időszakot a vezetői szolgálatodban? Véleményed szerint hogyan hatott mindez az egyház életére, és mi jelentette a legnagyobb kihívást?

– Nekem csak a végét sikerült megtapasztalnom a járvány időszakának, de a háború és energiaválság kezdetén már a vezetésben voltam. Összességében két hatást emelnék ki, amely – megítélésem szerint – érinti a közösséget, ill. ez a tapasztalatom. Az első még a járványhoz kötődik. Engem megrázott, hogy annyi tanítást követően mégis mennyi hamis elképzelés vert gyökeret a közösségben. Ebben a tekintetben azért vigasztaló, hogy ez sehol nem a többséget jelentette, hanem a kisebbséget, bár hangos kisebbséget. Ez sokakat megzavart, megbotránkoztatott, de a testvérek többsége mégis a Biblia és a józanság talaján tudott maradni.

A háborúval kapcsolatban még nem sokat érzünk, hála Urunk kegyelmének, de a szorongás sokakon erőt vett már. A mostani tagság jelentős része számára ismeretlen élmény a háborús körülmények közvetlen megtapasztalása, ezért ez egy újfajta ismeret lehet, de reméljük, erre nem kerül sor…

– A rendkívül szélsőséges események dacára melyek voltak azok a történések, amelyekre kifejezetten eredményként tekintesz a Magyar Unió életében? Volt-e olyan esemény vagy pillanat, ami különösen kedves emlék marad számodra?

– Számomra jó volt látni, hogy amikor segítségre volt szükség a háború elől menekülők ellátásával kapcsolatban, akkor számíthattunk egymásra, néha erőn felül is. Ez is jó jel, amely lelkületet meg kellene őriznünk, mert meggyőződésem szerint ez Krisztust teszi láthatóvá közöttünk, ill. az életünkben. A másik, ami meglepett, legalábbis a 15 évvel ezelőtti állapotokhoz képest, hogy mekkora intézményi hálózatot tart fenn közösségünk, vagyis milyen komoly szolgálatot végzünk Magyarországon. Ez egyre bővül, és ez a szolgálat mellett sokaknak jelent tisztes megélhetést is.

– Melyek lesznek a most megkezdett ciklus legfontosabb célkitűzései szolgálatodban?

– Az én konkrét munkaterületem részben a szabályzókhoz tartozik. Az elmúlt évtizedekben az egyházi élet szinte minden területére születtek szabályzatok. Az egyik nagy feladat az lesz, hogy ezeket összhangba hozzuk egymással, és egy egységes működési szabályzatot hozzunk létre.

– Hogy látod, mik lehetnek az elkövetkezendő öt év legnagyobb kihívásai?

– Ahogy a konferencián elmondtam, aggasztó az egyház létszámának immáron tartós, bár még lassú csökkenése. Nagyon jó lenne megértenünk, hogy ennek mi a háttere! Meg kellene értenünk, hogy a társadalom, amelyben élünk, az utóbbi évtizedekben milyen módon alakult át gondolkodásában, életvitelében, időbeosztásában stb. Jó lenne azzal is szembesülni, hogy az evangelizációnk el tudja-e érni a mai embert? Hogyan kellene úgy megfogalmaznunk a hitünket, hogy megértsék a körülöttünk élők? Évek óta készítenek olyan felméréseket a kollégák, amelyekből látható, hogy akik elhagyják a közösséget, miért teszik. Az egyházterületek készítettek erre választ, és dolgoznak is a lehetséges megoldásokon, de ezek talán kellően még nem jutottak el a gyülekezetek vagy a testvérek gondolkodásáig, pedig nagyon fontos változások lennének indokoltak a közösségi életben és az egyéni hozzáállásunkban is.

– Milyennek szeretnéd látni a Magyar Uniót – az intézményekkel, az osztályokkal és a gyülekezetekkel együtt – öt év múlva?

– Jó lenne, ha el tudnánk mondani, amit az első gyülekezetekről a Szentírásban olvassuk: *„az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel”* (ApCsel 2:47b). Ez akárhogyan is lesz jellemző ránk, ehhez egészen biztosan együtt kell működnie minden egyházi egységnek egymással, mert akárhányan is vagyunk, bármely területen is dolgozunk, mi egy egyház vagyunk!

– Hogyan segíthetjük a munkádat?

– Ami úgy érzem, hogy engem épít, az az őszinte együttműködés. Ha bárki olyat lát vagy tapasztal, ami neki akár pozitív, akár negatív, de attól jobban tudom végezni a szolgálatomat, bármikor elérhető vagyok, kérem, mondja el személyesen!

– Mit üzensz az *AdventInfo* olvasóinak?

– Istenünk elrejtette mindannyiunk életét Krisztusban (lásd Kol 3:3–4), ezért imádjuk Őt, szolgáljuk Őt, Krisztus Urunk legyen számunkra minden, mindenben; és ahogy tanította nekünk, szeressük egymást, ahogyan önmagunkat!

Dr. Zolyomi Renáta Edit
uniókincstáros

– A Magyar Unió XVIII. Uniókonferenciájának küldöttei a 15 éves vezetői szolgálatodat most egy újabb öt évvel meghosszabbítva, újraválasztottak az unió kincstárnokává. Hogyan fogadtad a döntést? Számítottál-e rá egyáltalán, vagy már szívesen átadtad volna másnak a stafétát? Milyen szívvel vállalod az újabb öt évre szóló vezetés terhét?

– Amikor 2008 őszén az unió kincstárnoka lettem, akkor egyáltalán nem számítottam rá. Soha nem is foglalkoztatott a gondolat, hogy egyházi szolgálat közelébe kerülök. Most választás előtt a folytatásra és az átadásra is felkészültem. Sokat imádkoztam, hogy Isten akarata valósuljon meg, hiszen ő látja a jövőt, tudja a következő 5 évben milyen kincstárnokra lesz szükség. Felkészültem arra, hogy más területen folytatom a munkát. Mindkét lehetőségre felkészültem. A választókonferencia döntése után, az isteni vezetésben bízva, lelkesen folytatom a szolgálatot.

– Amikor öt évvel ezelőtt vállaltad ezt a megbízatást, még senki sem számított olyan viszontagságos körülményekre, mint amilyenekben (covid-járvány, energiaválság, háborús helyzet) az elmúlt időszakban végül részünk volt. Visszatekintve ezekre az évekre, hogyan élted meg ezt az időszakot a vezetői szolgálatodban? Véleményed szerint hogyan

hatott mindez az egyház életére, és mi jelentette a legnagyobb kihívást?
– A viszontagságos körülmények segítenek még inkább Isten vezetésére hagyatkozni. A pénzügyeket jelentősen nem befolyásolták, mert abban az időben, amikor a bevételek kicsit visszaestek, a bezártság miatt a költségek is csökkentek. Anyagi területen nem jelentett nagy kihívást, de sajnos más területeken igen. Kialakultak elképzelések, elméletek, különböző vélemények akár a covid, akár a háborús helyzet miatt, és nem tudjuk megfelelően elfogadni egymást. Sajnos családokban, gyülekezetekben okozott megoszlást. A külső nehézségek, belső nehézségeket is okoztak.

– A rendkívül szélsőséges események dacára melyek voltak azok a történések, amelyekre kifejezetten eredményként tekintesz a Magyar Unió életében? Volt-e olyan esemény vagy pillanat, ami különösen kedves emlék marad számodra?
– Mivel a munkám többnyire négy fal között végzem, kedves események, amikor testvérekkel találkozom gyülekezeti szolgálat alkalmával vagy táborokban, egyházi rendezvényeken. Sokat vagyok számok „társaságában", felemelő érzés, ha emberek között lehetek.

– Melyek lesznek a most megkezdett ciklus legfontosabb célkitűzései szolgálatodban?
– Az intézményi hálózat jelentős bővülése, teljes körű átszervezést igényel. Dolgozunk a legmegfelelőbb rendszer kialakításán, és a munkafolyamatok átszervezésén, hogy hatékonyabban tudjuk a feladatokat elvégezni. Szeretném a jó hangulatot megőrizni az unió irodáiban, jó munkatársi kapcsolatot építeni, több közös programot szervezni.

– Hogy látod, mik lehetnek az elkövetkezendő öt év legnagyobb kihívásai?
– Látva az előző öt évet, nem tudom… Olyan események történtek, amit elképzelni nem tudtam. Kihívásnak látom az időhiányt, egyre több minden leköti az időnket, tudatosan kell élnünk, hogy megfelelő fontossági sorrendet állítsunk fel.

– Milyennek szeretnéd látni a Magyar Uniót – az intézményekkel, az osztályokkal és a gyülekezetekkel együtt – öt év múlva?
– Egy szóval ki tudom fejezni, EGYSÉG. Egyik ismert énekünk szavait idézve „…Egységben élünk Jézussal, mint nép, szívünkben szeretete ég…" Ilyen legyen az egyház nem öt év múlva, hanem a következő öt évben!

– Hogyan segíthetjük a munkádat?
– Leginkább imával. Nap mint nap döntéseket kell hoznunk, imádkozzatok bölcsességért, és olyan kapcsolatért Istennel, hogy az Ő vezetését követni tudjuk. Minden kérdést, észrevételt, építő javaslatot szívesen fogadok, mert az is segíti a munkámat.

– Mit üzensz az *AdventInfo* olvasóinak?
– Legyünk jó testvérek, segítsük egymást a cél felé vezető úton! Az egymás iránti szeretetünk tegyen bizonyságot arról, hogy Jézus tanítványai vagyunk!

KiVi

A lényeg, hogy itt vagy!

Pesti gyülekezetek keresztségi istentisztelete

Két gyülekezet közös örömünnepe volt Terézvárosban 2024. május 18-án, szombat délután, amikor Sebanoff-Jankó Mária a Bp.-Terézvárosi gyülekezethez, Kuhárcsik Tibor pedig a Bp.-Pestszentlőrinc „B" gyülekezethez csatlakozott keresztség által. Az igehirdetés és bemerítés szolgálatát Cserbik János lelkész végezte, aki mindkettőjük felkészítője volt.

„Jézus, a Te gyógyító kezed megfogta már a szívemet" – énekelte a gyülekezetek összevont kórusa, előkészítve János prédikációját, aki újszövetségi személyek életén keresztül mutatta be Isten munkáját a különböző emberek szívében. Mennyire csodálatos, hogy bár sokfélék vagyunk, különböző életutakkal, Istennek mégis minden emberhez van útja. Amikor a kegyelem munkája célba ér életünkben, Isten nem kérdezi, hogy miért így vagy miért most jöttünk, a lényeg, hogy itt vagyunk!

Az Úr áldását kívánjuk életükre, és azt a bizonyosságot, amit az útravaló gondolatokban hallhattunk: „Isten a garancia arra, hogy van üdvösség, van győzelem, és amit Ő elkezdett a szívben, azt be is fejezi Jézus Krisztus eljövetelére."

K. Sz.

„Indul már a vonat!"

Nagy örömünnep volt ez a nap a mennyben és a földön. Szabó Bálint 13 évesen úgy döntött, hogy átadja életét az Úrnak, és a Hetednapi Adventista Egyház Zuglói Gyülekezetének tagjaként folytatja a szolgálatot. „Jézus családjához szeretnék tartozni!" – jelentette ki az egész gyülekezet előtt.

Az alámerítést sok apró, csillogó szempár figyelte. Bálint keresztsége a többi gyerek számára is nagy élményt jelentett. „Indul már a vonat, földről a mennybe fel!" – énekelték a kiscserkészek, miután Bálint kilépett a medencéből. Erre a vonatra Bálint elsőként szállt fel a zuglói gyerekek közül, amivel példát adott a többiek számára. Az alkalom után többen is kifejezték, hogy szeretnék őt követni ebben az utazásban. Imádkozunk, hogy a Szentlélek vezesse Jézushoz a gyermekeinket, és minél előbb megtapasztalják Isten szeretetkapcsolatának áldásait.

Kreatív, színes, interaktív, mozgalmas volt ez a június 1-i szombat délután. A keresztség a körzeti gyereknap része volt, amit Zugló-Pécel hagyományosan együtt szervez évről évre. A körzetben összesen 60 gyerek van, akik a legnagyobb missziós területünk.

Ősz-Farkas Ábel

”...hadd menjek el hamar az Isten emberéhez...”

Ócsainé Demeter Irén szolgálata Orosházán

A Reménység Evangelizációs Központ vezetője, Ócsainé Demeter Irén látogatott el hozzánk, az Orosházi Gyülekezetbe 2024. május 18-án. Ezen a szombaton a REK-ben folyó munkáról hallgathattunk meg egy igen érdekes beszámolót, bepillanthattunk, milyen szerteágazó evangelizációs munkát végez egyházunk ezen intézmény vezetésével.

Sokan csatlakoznak a *Bibliai Levelező Iskolá*hoz, már többen a *Bibliai Levelező Tábor* alkalmán is részt vettek. Sokak hallgatják az *Adventista félóra* rádióadást. Szombatról szombatra megtekinthetjük a *Sáfársági Osztály adakozási videó*it. Hétről hétre nézői lehetünk a *szombatiskola*i leckénk *közös tanulmányozásá*nak, és a *PAX televíziós csatornán* lelkes követői lehetünk a *Gyere, ahogy vagy! műsor*nak. A *gyereahogyvagy.hu* internetes portálon valamenynyi korosztály számára cikkek, videók, hanganyagok, könyvek, (hit, vallás, életmód stb. témában) rendelhetők meg.

A beszámolónak köszönhetően bepillanthattunk a REK munkájának kulisszái mögé is. Egyértelművé vált, hogy a központ hatalmas kihívásokkal néz szembe: egy felgyorsult, teljesen megváltozott, felborult értékrendű világban kell hirdetni a felbecsülhetetlen értékű evangéliumot embertársaink számára.

Az emberek történetekre szomjaznak, de ezeket a történeteket már a képi világban kell számukra közvetíteni, melyre a média tökéletesen alkalmas eszköz. És az emberek eléréséhez kreatív módszerek szükségesek.

A Szentírás lapjain kreatív történetek sokaságát találjuk. Ócsai testvérnő példaként a kivételes személyiségű sunemita asszony esetét (2Kir 4:8–37) hozta fel, aki mindenáron tenni akart valamit az Úrért. Volt bátorsága bízni, kitartónak lenni, biztos volt a reménységében. Tudta, hogy a legnehezebb helyzetben is van megoldás: Isten kezébe kell letenni mindent. Az Úr kétszer ajándékozta oda a sunemita asszonynak a fiúgyermekét.

Valóban, az evangélium hirdetésében is kitartónak, állhatatosnak kell lenni. A média kitűnő eszköz erre. Természetesen, a média amekkora lehetőség, ugyanakkora kihívás is. Bár a munka nagyságát tekintve a REK munkatársi hálózata elenyésző, de munkavégzésükhöz, a Szentírás történetei képi világának életre keltéshez valamenynyien kérik a Szentlélek segítségét is, így az evangelizáció eredményessége semmiképpen nem marad el.

Áldásos volt valamennyiünk számára betekintést nyerni a REK fáradhatatlan munkájába és tudatosítani, hogy mint gyülekezet, mi is belesimulhatunk e munkába, és mi is valamennyien felhasználhatjuk a média eszközeit arra, hogy minél több embertársunkkal megismertessük Istent, és minél közelebb segítsük őket Jézushoz.

S. A.

Szolgálni az Úrnak

Áldásos alkalomban lehetett része az Orosházi Gyülekezet tagjainak 2024. június 7-én és 8-án, amikor a Bodnár házaspár látogatott el gyülekezetünkbe.

Bodnár Jánosné a Női Szolgálatok Osztályának vezetőjeként érkezett. Szólt az osztály áldozatos munkájáról, hogy nőtestvéreinknek nagy szerepe van leendő nőtestvéreink elérésében, mert ők sajátos, a férfiakétól eltérő missziós lehetőségekkel rendelkeznek. Természetesen a férfiak és a nők missziójának összefogva, együttműködésben kell megvalósulnia. Ugyanakkor mivel egyházunk tagságát többségében nőtestvérek alkotják, őket erősíteni és segíteni kell küldetésük végzésében.

E területen tudatos képzés folyik a lélekápolás missziós eszközként való felhasználása érdekében. Kifejezetten a nők számára szerkesztett kiadványok (pl. Remény és gyógyulás, Áhítatos könyv nőknek; Nők a Bibliában, Lányok Krisztusért, Értékes nők) és sokféle rendezvény, találkozási lehetőség (pl. a Nők nemzetközi imanapja; Női Szolgálatok kiemelt napja; Erőszakmentes nap; Női konferenciák) segíti a nőket tapasztalataik gyűjtése, azok megosztása érdekében.

Bodnár Jánosné, a Női Szolgálatok Osztályának vezetője hirdeti Isten Igéjét

Bodnár János lelkész testvér

„El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal” (Józs 1:8) – felemelő prédikációt hallhattunk Bodnár Jánosnétól Imádkozás az utolsó időkben címmel, amelyben Józsué példájával szemléltette az ima mindenhatóságát. Józsué imádságos lelkülete, népének engedelmessége tette lehetővé Jerikó falainak leomlását. Hasonló elköteleződés kell, hogy jellemezzen bennünket is az utolsó időkben, hogy méltóvá válhassunk az Úr nagyszabású művéhez.

„...nézzetek szét, és kérdezősködjetek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok...” (Jer 6:16) – figyelemfelkeltő prédikációt hallhattunk Bodnár Jánostól is *A régi ösvények – a prófétai szó fontossága* címmel. Összehasonlította elődeink értékrendjét a mi értékrendünkkel, és felhívott minket arra, hogy törekedjünk tudatosan az elveinkhez szabni életmódunkat. Tanácsokkal látott el, hogyan éljük meg az értékrendjét vesztett világban az utolsó napokat: hétköznapjaink életvezetésébe a Szentlelket kell segítségül hívnunk, szüntelenül imádkoznunk kell, és folyamatosan tanulmányoznunk kell az Igét. S nem utolsósorban ugyancsak fontos, hogy embertársaink számára cselekedeteinkkel mutassuk be Isten szeretetét.

Az áldásos prédikációk lehetőséget adtak számunkra, hogy feltöltekezve indulhassunk az új hétnek, és az elkövetkezendő napokban a hallottakat gyakorlatban is meg tudjuk valósítani.

S. A.

Bózsvai élmények

Festői környezet, csodálatos tábor, gazdag programok. Ez Bózsva! Ha kikapcsolódni, feltöltődni vágysz, ez a hely a legalkalmasabb.

Barátnőmmel és egyben hittestvéremmel volt alkalmam eltölteni 3 hosszú hétvégét a táborban. Hitmélyítő hétvégéket szerveztek, melynek célja Istenhez közelebb kerülni, jobban megismerni önmagunkat és másokat.

Hites Gábor, Stramszki István és Cserbik János előadásai, beszélgetései valóban olyan mélységekig juttattak el bennünket az önismeret terén, ami nagyban meghatározza jövőbeni életünket.

Nagyobb alázatra, bűnbánatra van szükségünk, hogy bűnbocsánatot nyerjünk, erről beszélgettünk Hites Gábor testvérünkkel. Miért lettem és vagyok adventista, és egy nagyon lényeges téma, hogyan szólítjuk meg az embereket, miért érdemes adventistának lenni. Ezt fejtegettük Stramszki testvérrel. A harmadik alkalmat pedig Cserbik János testvér tette színessé, érdekessé az öt szeretetnyelvről.

Előadásaikat kellemes énektanulás, kvízkérdések gazdagították, s a kirándulások sem maradtak el. Hosszú túra az erdőben, megmászni Bózsva sziklát. Felmenni a kovácsvágási János-vára kilátóba vezető hosszú lépcsősoron, hogy innen megcsodálhassuk azt a lélegzetelállító panorámát, amely Bózsvát körülöleli.

A tábor elhelyezkedése is ideális, de amit varázsoltak és varázsolnak belőle az itteni gondnok és felesége, az magával ragadó!

A szobák kényelmesek, jól felszereltek, a legtöbbhöz fürdőszoba, WC van kialakítva. Mindig bővítenek, szépítenek. A bámulatos virágerdő, a csodálatos park az üde, zöld gyeppel, a hatalmas, árnyékot adó fákkal, a kis és nagy jurtákkal együtt, leírhatatlan. Ezt látni kell!

A táborok változatosak: Fürkész, Építő, Ifjúsági, Zenei, Életmód, Missziókonferencia stb. Az étkezés minden igényt kielégít. Vegetáriánus és vegán ételek sokaságával találkozhattunk.

Remélem kedvet csináltam hozzá! Gyertek, használjátok ki ezeket a csodálatos lehetőségeket!

F. I.-né, Miskolc

Kék Zóna Zuglóban is!

A világon 5 Kék Zónát tárt fel Dan Buettner, köztük az amerikai Loma Lindát, ahol mi, adventisták képviseljük a hosszú életet rejtő titkokat. Ehhez csatlakoztunk mi is a Zuglóban rendezett kerületi programon (Civilek Uccája, 2024. június 7.), ahol bemutattuk, melyik zóna – Icaria, Okinawa, Nicoya, Loma Linda, Szardínia és pluszban Zugló – hogyan növeli meg élethosszunkat minőségileg is.

Ehhez szükség volt a zónákat hitelesen bemutatni, ezért „meghívtuk” a zónabelieket, mutassák be a saját titkaikat (gyülekezetünk tagjai beöltöztek, főztek és autentikusan dekoráltak). A vendégeket pedig egy hosszú útra invitáltuk, ahol az utazási engedélyeket is meg kellett adnunk, az útlevélbe belépéskor adott pecséttel.

A programon majd 100 vendégünk volt, minden korosztály képviseltette magát, s bízunk benne, ahogy loma lindai testvéreink, úgy ti is tudtok lokálisan Kék Zóna lenni, hisz mindannyian képviselhetjük ezen egészségügyi alapelveket!

Dr. Magyar Balázs

Gyermekek és felnőttek

Gondolatok Pál apostol szavai nyomán

„Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek…” (1Kor 13:11).

Pál apostol szavai elgondolkodtatnak: szóltam, éreztem, gondolkoztam gyermekként. Szólok, érzek, gondolkozok felnőttként. Három cselekedet múltban és jelenben. A jövőben vajon hogyan fogok szólni, érezni és gondolkozni? Megmondja-e nekem valaki, hogyan alakítsam a dolgaimat, tetteimet? Kézen fog-e valaki, és visz magával bárhová, ahová mennem kell; még akkor is, ha én ellenkeznék? Van-e valaki az életemben, aki jó példát mutat; aki rávezet, hogy helyesen ítéljek meg bizonyos élethelyzeteket – ami által segít abban, hogy jó döntéseket hozzak? Vagy felnőttként teljesen magunkra vagyunk utalva?

Semmiképpen sem vagyunk egyedül! Isten továbbra is gyermekeiként tekint ránk, gondoskodik rólunk, szeret, óv és félt bennünket.

Nagy öröm, hogy gyülekezetünkben tudunk gyermekfoglalkozásokat tartani, mert van kinek. A gyermekeket kézen fogják szüleik, nagyszüleik, és elhozzák őket az imaházba. Szeretve vezetik őket az Úr felé. Szeretve kell vezetni, mert csak a szeretet erejével lehetséges célt érni.

A legnagyobb szeretettel Isten van iránt; nekünk felelősséggel kell tanítanunk, és tapasztalataik felismerésében kell segítenünk őket. Rajtunk múlik, hogy felnőtté érve hogyan fognak SZÓLNI embertársaikhoz, hogyan fognak ÉREZNI mások iránt, és hogyan fognak GONDOLKOZNI a világról.

Hálás a szívem, hogy a mi gyülekezetünkben biztonságban és szeretve érezhetik magukat.

Uram, kérlek, segíts felnőttként is képesnek maradni arra, hogy őszintén rá tudjunk csodálkozni a bennünket körülvevő, általad teremtett világunk apró szépségeire is! Tudjuk észrevenni mindazt a sok csodát, azt a szerető gondoskodást, amivel Te megajándékozol bennünket napról napra. Segíts úgy szólítani meg másokat, hogy hallják rajtunk keresztül a Te hangodat! Add, hogy érezhessük jelenlétedet az életünkben, és vezesd gondolatainkat, hogy a lényeges dolgokra tudjunk összpontosítani! Segíts bennünket, hogy jó és szófogadó gyermekeid lehessünk. Ámen!

Sepsi Zsófia
Debrecen „A” Gyülekezet

Gyermeknapi áldásözön

Az Egri Gyülekezet tagjaként szeretném megosztani veletek, milyen csodás tapasztalatot éltünk meg Isten jóvoltából. Városunkban idén is sok-sok meglepetésben lehetett része a gyermekeknek. A mi közösségünk is ajándékokkal, játékos tevékenységekkel vett részt a városi gyermeknapon május 26-án az Érsekkertben.

Az én szerepem ebben az lett, hogy Isten Lelke csodálatos módon adott nekem gondolatokat annak kapcsán, miként legyünk áldásosak a családok, de leginkább a gyermekek számára ezen a napon. Isten vezetett, én csak mentem a gondolatok után, amit Ő mutatott nekem!

Az évek óta porosodó pavilont megtaláltam a garázsban, amiről azt hittem már meg sincs… De megvolt, ráadásul hibátlanul! Az otthoni műanyag székeket és asztalt is el tudtam vinni egyszerre az autóval. (Pedig én azt gondoltam, nem férnek be.) Szombat délután jött az ötlet, hogy van a városunkban egy üzlet, ahol a pólókra feliratot tudnak nyomtatni. Vasárnap reggel ott kezdtem. Kérésemre a pólókra rátették az egyházunk logóját és nevét, így a sátrunknál megálló családok látták, kik is vagyunk.

Négyunokás nagymamaként tudom, mennyire szeretik a gyerekek a lufit és a buborék fújót. Nem volt kérdés számomra hogy sok-sok lufira lesz szükség. Szereztem pumpát és vettem még kifestőt, színes ceruzát, filctollat, buborékfújót, és vittem még tollast, labdajátékokat, társasjátékot. Nyomtattam feliratot A4-es papírra az egyházunk nevével, amit a pavilon oldalára ragasztottunk ki. Ez mind-mind a Gondviselő vezetése volt!

Szeretnénk hálás köszönetet mondani Nagy Vilmos és felesége, Hajni testvéreink támogatásáért, akik a könyveink mellé sok-sok gyermekeknek szóló Bibliát, kifestőt küldtek. Vittünk könyveket, Bibliát a „felnőtt gyermekeknek” is. A könyveket a gyermekek ajándékba választhatták, miután kipecáztak egy általuk kiválasztott színű fa halacskát. A halakért és a horgászbotokért köszönet Szabó Zoltán testvérünknek!

Rengeteg gyermek és felnőtt fordult meg a pavilonunk és az asztalaink körül a nap folyamán. Közel 300 darab lufi, számtalan Biblia és könyv talált gazdára. Csodás volt látni a gyermekek arcát, amikor azt mondtuk, hogy ajándék a könyv, a lufi és a buborékfújó is. Nem kértünk pénzt semmiért, hiszen tudjuk, hogy manapság a gyermeknap is sokak számára csak az üzletről és a minél nagyobb bevételről szól. Nekünk a legnagyobb ajándék és áldás a sok-sok ragyogó és mosolygó arc volt!

Estére mindnyájan, akik ott voltunk ebben a missziós programban nagyon elfáradtunk, de a fáradtságot feledtette a szívünkben érzett boldogság, amit Isten Lelke vezetése által tapasztalhattunk meg egész nap. Gyülekezetünk minden tagja kivette a részét, hiszen együttes imában kértük Isten segítségét. Hálásak vagyunk azokért az imákért is, amiket más gyülekezeti közösségekben mondtak el értünk!

Azt kívánjuk, hogy legyen része mindenkinek, sok ilyen csodás tapasztalatban! SOLI DEO GLORIA!

Mezeiné Maklári Mónika

Gyermeknap Farmoson

A Farmosi Gyülekezet 2024 májusában a település által szervezett gyermeknapot különböző programokkal színesítette. Az eseményre való készülődés a testvéreket is összekovácsolta. Az alkalomra mintegy 250 palacsintát sütöttek. A lelkes segítő fiatalok ügyességi játékokkal, és arcfestéssel készületek a látogatók számára. Nagyon jó missziós lehetőség volt ez, mely sok beszélgetésnek teremtett kiváló hátteret.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan idén is lehetőséget adott a község apraját és nagyját megmozgató alkalmon való részvételre. Imádkozunk azért, hogy e kiemelt nap során kialakult kapcsolatok megmaradjanak, valamint azért is, hogy Urunk a jövőben is teremtsen hasonló alkalmakat, szeretetének bemutatására e kis település lakói körében.

Farmosi Gyülekezet

Gyereknap Székesfehérváron

Egy kedves, vidám gyereknapra került sor Székesfehérváron június 2-án. Nem csupán a fehérvári gyülekezet gyermekei, hanem a Fehérvárcsurgói Gyülekezetbe járó gyerekek is eljöttek szüleikkel, sőt Budapestről és Kiskőrösről is voltak családok. A népes gyermeksereg számára sok-sok játékot készítettek elő a gondos vendéglátók: dr. Kozma Tamás és felesége, Ibi. Házuk udvara eleve gyermekbarát udvar, a diófa ágai között igazi lombházzal, hintával, pingpongasztallal, fakuckóval. És megindulhatott a labdázás, arcfestés, kuglizás.

A találkozás után tízóraira finom palacsinta volt. Ezután a gyerekek – némi kis felnőtt segédlettel – előadták Jézus húsvéti útját Jeruzsálembe, bemutatva az egyes jelentős állomásokat: a 10 leprás, majd a jerikói vak meggyógyítását. Zákeus ezúttal a terebélyes diófa ágai közül ereszkedett Jézus elé. A jeruzsálemi bevonulást a gyereksereg hozsannája kísérte. A jeleneteket Pásztor Betti és Tóth Ibi tanította be és vezette. Ezután mozgásos játék következett és a lángosevő verseny.

A felnőttek eközben csoportosan beszélgettek. Az egyik téma a „próba" kérdése volt, és a Biblia válasza erre. A gyülekezeti gyermeknapon résztvevő gyerekek szüleinek-nagyszüleinek egyik fele nem a közösség tagja volt, hanem kedves barátaink.

A közel tíz méter hosszú asztalt körülállva énekkel köszöntük meg az ételt, majd először a gyermekek ettek a bográcsban elkészített gulyásból és finom sütikből, azután pedig a felnőttek. Az ebédet követően az asztal körül maradtunk egy rövid gyermektörténetre és áhítatra. Az igei gondolatokat 1Jn 2:12–14 verse alapján Egerváriné Kökényes Zsuzsától hallhattuk.

A gyerekek felhőtlen, örömteli játékáért, barátságok kötéséért külön köszönet a kedves vendéglátóknak. Végül is a felnőttek közösségépítő találkozója is volt ez az alkalom. Szinte fel sem lehetne sorolni, ki mivel járult hozzá ennek a napnak a sikeréhez, örömeihez, mint Hellinger Csaba, aki a gulyáslevest főzte, Mihályi Irénke, Potemszky Dóra és Ibi, a ház asszonya, meg a vendégek közül még mások is, akiknek a sütiket köszönhettük, de a magyaralmási ropogós cseresznyéért is külön köszönet.

Isten kézzel fogható jelenlétéért külön hála, aki a már-már leereszkedő fekete felleget elterelte a Velencei-tó felé, így reggeltől a késő délutáni órákig egy ritka építő, valóban kedves és vidám együttlétet ajándékozott nekünk.

E.K.Zs.

Gyereknap Pécelen

A Péceli Gyülekezet a városi gyereknapon szolgált 2024. május 26-án. Ugrálóvárak, körhinták, lufik és vattacukrok gyűrűjében zajlott az egészséges életmód népszerűsítése. Bár a kikapcsolódás számtalan lehetősége közül választhattak, a gyerekek az új ismeretekre és a tanulásra is kíváncsiak voltak.

Az egészségsátorba látogatók élvezték a feladatokat: szétválogatták az egészséges ételeket az egészségtelenektől, kirakták a táplálkozási piramist, és megismerkedhettek a napkrém jótékony hatásaival. A legnépszerűbb feladat a fekvőtámasz- és guggoláskihívás volt. 30 másodperc alatt kellett a lehető legtöbbet csinálni valamelyikből. A rekordot egy sportoló fiú állította be: 30 másodperc alatt 34 fekvőtámaszt nyomott le. Ezt a felnőttek sem tudták megdönteni, bár nem is nagyon próbálkoztak, mivel a lelkesedést a gyerekek hozták magukkal.

Reméljük, el is vittek valamit az egészséges életmód alapelveiből. A gyereknap sikerrel zárult, jövőre folytatjuk.

Ősz-Farkas Ábel

Gyermekek a fókuszban

A gyermekek kerültek fókuszba az Újbudai Gyülekezetben június 15-én, ugyanis tanévzáró ünnepséggel egybekötött gyermek-istentiszteletet tartottunk. Minden korosztálynak megvolt a feladata: a kisgyermekek adományt gyűjtöttek, a nagyobbak konferáltak, illetve a kezdő- és záróimát mondták, a felnőttek az igei gondolatokat tolmácsolták.

Az igehirdetés három blokkban hangzott el, a köztes részekben vidám gyermek- és ifjúsági dalokat énekeltünk közösen. Lelkészeink közül Bihari Csaba a nyári vakációra látott el igei útravalóval, míg Henter Zsombor a keresztény élet lényegét egy rab, illetve egy szabadon szárnyaló madár képén keresztül mutatta be. A harmadik blokkban Gáspár Zsolt egy bibliai testvérpár, Ézsau és Jákob életéből merített életképeket. Vigyázzunk, hogy Ézsauhoz hasonlóan ne tékozoljuk el elsőszülötti jogunkat, ne játsszuk el örök életünket „egy tál lencséért". Amennyiben a csaló Jákobban ismerünk magunkra, ne feledjük, hogy ha Istenhez menekülünk, Ő hibáink ellenére elfogad minket, és kész szövetségre lépni velünk.

A kézműves percek keretében mindenki elkészíthette saját ima-létráját zseníliadrótból. Minden egyes létrafok elkészítése után egy-egy csendes imára került sor. Az így elkészült létra arra emlékeztet, hogy az ima egy olyan eszköz, amely összeköti a földet a menynyel. Ha Istent keressük és az Ő akaratát, akkor Isten is közeledni fog hozzánk, és beváltja életünkben ígéreteit.

A közösen elfogyasztott ebéd után a délutáni alkalom játékos formában zajlott, amikor a „Lélek gyümölcse" témakört dolgoztuk fel bibliai rejtvények és önismereti feladatok által, majd tombola zárta az alkalmat.

A késő délutáni órákban a gyermekiskola tagjai vezetőnk, Kovács Zsuzsa és férje, Zsikla Pál vendégszeretetében bővölködhettek. A családi kert helyet adott a finom vacsorának, baráti beszélgetéseknek és az örökmozgó gyermekek energiáinak levezetésére.

Egy mondatba sűrítve az egész napot: Jó volt közösségben lenni Istennel és egymással!

Szabó Imola

„Lesz egy nap!"

Jótékonysági est az árva gyerekekért Zuglóban

Zenével a gyermekekért címmel került megrendezésre egy jótékonysági est május 24-én a Zuglói Gyülekezetben. A gyülekezetünk szociális osztálya rendszeres látogatója két budapesti gyermekotthonnak. Célunk az, hogy bizalmi kapcsolat alakuljon ki a gyerekek és az önkénteseink között, hogy ezáltal befogadóbbak legyenek az evangéliumra. Rengeteg programot szervezünk nekik a hétköznapokban is, mint a közös sportolás, süteménykészítés vagy filmezés.

Az élménygyűjtés, a közösségépítés és a szeretetvezérelt gondolat volt az alappillére annak a jótékonysági estnek, amit a gyülekezetben szervezetünk meg. Célja az volt, hogy összegyűjtsünk 400 000 Ft-ot, amiből lehetőségünk lesz mindkét otthon gyermekeivel, nevelőivel és önkénteseinkkel egy teljes napot a Balatonon tölteni, mind az 50 gyermekkel.

A koncertesten fellépett a Péceli női kórus, a Zuglói Gyülekezet kórusa, az All In One Singers, Antal Péter zeneszerző-szólóénekes, valamint Gyulai-Lázár Bíborka hegedűszólóval. Az igei gondolatokat dr. Ősz-Farkas Ernő, gyülekezetünk lelkésze a Jelenések ígéretére és az egyik elhangzott kórusmű szövegére alapozta: „Lesz egy nap", amikor a traumák végleg meggyógyulnak, és nem lesz több szétesett család.

A koncert végén az egyik gyermekotthonban élő, 15 éves fiatal lány mondott köszönetet az estéért, a rendszeres látogatásokért, lelki támogatásért.

Nagyon megható élmény volt látni az égő mécsessel pódiumra vonuló gyermekeket. A kitűzött 400 000 Ft-os cél helyett 820 000 Ft-ot sikerült gyűjtenünk az árva gyerekek részére, amiből lehetőségünk lesz több kirándulást szervezni nekik. Innen is köszönjük a részvételt és az önkéntes adományokat!

Jóni Fruzsina

Cserkész portya Inárcson

Cserkésznek lenni JÓ! Az inárcsi portya idén egy nagyobb közösséget vonzott be, mert nemcsak a meghívók, Zugló és Pécel cserkészei voltak ott, hanem Kecskemét és Székesfehérvár kis- és nagycserkészei is velünk kalandoztak a pusztában, ahová Mózes vezette népét. Már a táborhelyre jövet átkeltek a Vörös-tengeren, később részesülhettek a mannahullás áldásaiban, de megvívtak az amálekitákkal is! Mózes és Mirjam mindvégig arra tanította őket, hogy ha hiszed, csodák történhetnek.

És így is volt! Csoda a gyerekek barátsága, őszinte hite, érdeklődése, természetszeretete, megbocsátása, felhőtlen öröme. Számomra az is csoda, hogy ennyi gyermek (80) ilyen fantasztikus egységben működött együtt. A kis 6 évesektől a nagy tinikig, akikre a legkisebbek példaképként tekintettek. Vezetőként ilyenkor mindig megerősödik bennem az a tudat, hogy a cserkészet ÉRTÉK, így ahogy írom, csupa nagybetűvel! ❤️⚜️❤️

Csarnai Mariann

ADRA hírlevél

SUNCEP – Az ADRA Hungary oktatásfejlesztési projektje Kenyában

Összefoglaló az eddigi eredményekről

Hálásak vagyunk Istennek, hogy a tavalyi év folyamán is sikerült segítséget nyújtanunk fogyatékkal élő kenyai gyerekek számára, akiknek helyi szinten nem megoldott az oktatásba való integrálásuk.

Inkluzív iskolafejlesztési projektünk 2020-ban kezdődött az ADRA Alapítvány, az ELTE Bárczy Gusztáv Gyógypedagógiai Kar, valamint az Ubin-Adam Afrika kenyai szervezet együttműködésével, majd folytatódott a projekt második fázisával 2023-ban. A humanitárius program célja az volt, hogy elősegítse a helyi, különleges igényű gyermekek inkluzív oktatását, és módszertani segítséget nyújtson a kenyai tanároknak. A program fő támogatója a Hungary Helps Ügynökség.

Célcsoportként 5 kiválasztott Migori megyei iskola diákjait és tanárait említhetjük: Tagache Általános Iskola, Kumoni Általános Iskola, Senye Általános Iskola, Tiany Nyagod Jope Általános Iskola és Kanga Onditi Általános Iskola, főként a különleges igényű gyermekekre koncentrálva (oktatási rendszerbe történő beintegrálásukra, gyermekközpontú módszerekkel).

Az előkészítő fázisban a magyar szakértőkből álló csapat (Bárczy Gusztáv Gyógypedagógiai Kar tanárai) átfogó értékelést végzett az előre kiválasztott helyi iskolákról. Áttekintették a kenyai iskolai tanterveket, videókat elemeztek, melyek a helyi iskolákban készültek. Továbbá iskolafejlesztési terveket dolgoztak ki az 5 kiválasztott iskola számára.

2022-ben került sor a szakmai csapat első kenyai kiutazására. A BGGYK és az ADRA 9 fős csapata 103 fogyatékossággal élő gyermeket szűrt ki az előre kiválasztott iskolákból, beleértve a hallás, látás, mozgás és tanulási képességek szűrését, tanácsadást nyújtott, valamint 59 helyi tanárnak segített az inkluzív tanítási módszerek elsajátításában. Közösségépítő tevékenységeket szerveztünk 2704 diáknak, köztük 62 fogyatékossággal élőnek, és oktatási eszközöket biztosítottunk számukra.

A hosszú távú hatás elérése és támogatási bázisunk kibővítése érdekében aktív partnerségeket keresünk kenyai felsőoktatási intézményekkel. Ezek a partnerségek hallgatói és oktatói mobilitási programokat foglalnak magukban, valamint az ELTE által létrehozott angol nyelvű speciális oktatási anyagok átadását, azzal a céllal, hogy növeljék a kenyai gyógypedagógiai szakmai képzés mennyiségét és minőségét. Ebben az irányban első lépésként együttműködési megállapodás született a Nairobiben található Kenyatta Egyetemmel.

A projekt második fázisában (2023-ban) az ELTE BGGyK munkatársai 4 db interaktív online 15 órás tananyagot fejlesztettek az egyes fogyatékossági csoportok speciális oktatásának ismereteiről: hallássérülés, látássérülés, mozgáskorlátozottság és intellektuális képességek. A 2023-as év őszi időszakában hatfős delegációnk újabb hetet töltött el Kenyában. A látogatás célja egyrészt a helyi, Migori megyei Rongo Egyetemmel való együttműködési megállapodás megkötése volt annak érdekében, hogy segítsük a speciális oktatás képzését és támogatását a helyi iskolák számára. A megállapodás megkötését

követően intenzív munka kezdődött el a Pedagógiai Kar munkatársaival online formában annak érdekében, hogy a projekt támogatása révén kidolgozásra került, az ELTE BGGYK szakértői csoportja által megalkotott 4 db angol nyelvű online tananyag befogadásra kerüljön a Rongo Egyetemen továbbképzési formában, valamint az öt partneriskola dolgozói tanúsítványt adó képzésen vehessenek részt ezen digitális tananyagok elvégzésével – posztgraduális képzés keretében.

A projektben résztvevő öt iskolát víztisztító berendezésekkel láttuk el. Az így biztosított tiszta víz elengedhetetlen a fogyatékosságok kialakulásának megelőzése szempontjából. Levetővé válik így a szem-, orr-, fülhigiéné mindennapos protokollja, valamint a napi többszöri kézmosás megvalósításának bevezetése.

◆ ❖ ◆

A helyi látogatás alatt lehetőség volt meglátogatni azt a kórházat, ahol az általunk fogyatékossággal, speciális szükséglettel kiszűrt gyermekek ellátása zajlott. Jelen helyzetben ugyanis sem a látás- és hallásjavító eszközök, sem az esetleges mozgásszervi rendellenességeket javító, azokat kiegészítő műtéti eljárások, eszközök beszerzése sem elképzelhető a helyi családok számára, ugyanakkor a gyermekek fejlődése szempontjából az időfaktor nagy jelentőségű. A projekt 34 fő, kiszűrt fogyatékossággal élő gyermek számára biztosított orvosi kivizsgálást, egyéb egészségügyi kezelést és beavatkozást. Hat szemproblémával küzdő gyermek kapott gyógyszeres kezelést, szemüveget, négy gyerek fizioterápiás kezelések során vett részt, három hallássérült gyermeknél fülátmosást végeztek, hat gyermek kapott javaslatot korrekciós műtétre – ezek közül három gyereknek fért bele a műtéti költsége a projekt költségvetésébe. A másik 3 műtétre váró gyereknek pénzhiány miatt sajnos várnia kell még az orvosi beavatkozásra. További 1 gyermek számára tolókocsit biztosítottunk.

A projekt további tevékenysége volt a helyi iskolákból Magyarországra utazó kenyai tanárok továbbképzése 2023 decemberében. Mivel a helyi pedagógusok részéről a speciális igényű gyermekek oktatása irányában egyenetlen a motiváció, ezért a tanulmányút egyik kiemelt célja volt a hazai gyermekközpontú, az egyéni fejlődést középpontba helyező, adaptált pedagógiai környezet és módszertanok bemutatása, konzultáció a magyarországi pedagógusokkal, illetve saját projekt tervezése és fejlesztési javaslatok megfogalmazása saját maguk számára.

◆ ❖ ◆

Projektünket idén is folytatjuk, hisz a hosszú távú hatás a következő években valósulhat meg, amikor az elkezdett munkának beérik a gyümölcse és az öt kiválasztott intézmény közül egy módszertani központtá válhat. Rövid távú hatása viszont már most érezhető, hiszen az öt kiválasztott iskola egyre inkább biztonságos hellyé válik a fogyatékkal élő gyermekek számára.

A fogyatékossággal élő gyermeket nevelő gondozók és szülők bizalma nőtt a képzésben résztvevő tanárok irányába. Látják, hogy gyermekeiket becsülik és törődnek is velük az iskolában.

Annak ellenére, hogy rengeteg tanuló van az osztálytermekben, sok tanár az eddiginél hatékonyabb figyelmet fordít a fogyatékkal élő gyerekek irányába. Biztosítják őket arról, hogy szeretve érezzék magukat, és nem hagyják őket elmaradni az osztálytermi tevékenységekben.

A szülők és gondozók – akiknek gyermekei orvosi támogatásban és segédeszközökben részesültek – hálájukat fejezték ki a segítségért. Néhányuk egészségi állapotában jelentős javulás ment végbe.

Mindez hatalmas életminőségi javulást biztosít, ugyanakkor csodálatos és izgalmas élmények új világát nyitja meg a gyerekek számára.

A projekt-összefoglaló kisfilmet a következő linken lehet megtekinteni: https://www.youtube.com/watch?v=bM474591Zp8

Hálásak vagyunk, hogy imáitokkal és anyagi forrásaitokkal továbbra is támogatjátok az ADRA munkáját!

Hella Éva
ADRA munkatárs

ADVENTISTA TEOLÓGIAI FŐISKOLA
Alapítva 1948

FELVÉTELI 2024

Szakirányú továbbképzések
Részismereti képzés (szabadkurzusok)

Jelentkezési határidő:
2024. július 31.

AdventInfo – **a Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja**. Kiadja a Kommunikációs Osztály. Megjelenik havonta nyomtatott és internetes formában. Felelős kiadó és főszerkesztő: *Ócsai Tamás* unióelnök. Szerkesztő: *Kiss Virág*. Területi felelősök: *Tóth Szilárd* (DET), *ifj. Szőllősi Árpád* (TET).
Internetes szerkesztő: Törőcsik Ábel. Szerkesztőség: 2119 Pécel, Ráday u. 12.; Tel.: (28) 547–360; Fax: (28) 452–229
Hírnyagokat, észrevételeket az **adventinfo@adventista.hu** e-mail címre vagy levélben, faxon a fenti elérhetőségeken várunk.